

„מי שאומר שאני

הומו-סכסואל, שישלח

את אשתו ללילה!"

אני מאהר בתוך לקראת יום הראשון והיום שבו ייערך הדיון בבית-הדין העליון בעניין נפסו. בטח שאני מפהר. יש לי משה לפי הדיון אני סופר את הימים עד אז. מנסה להעביר אותם.

מה אני עושה עכשיו? מסתכל ב"מישהי" בדורגל בטלוויזיה. בעד מי אני טונסה. בטח מרשים לי להסתכל בטלוויזיה. להאזין לרדיו. ודאי שאני קורא עיתונים.

צהריים: מי שמאמין שאני הומו-סכסואל שיתן לי ללילה אחד את אשתו ובתו – ויקבל דיווחים למחר (רת...)

גם כל הפירסומים כאילו יש ראיות מוצקות נגדי על ריגול או בגידה. אין שום ראיה מוצקה נגדי. חוץ מההוראה שלי: הכל עלילות! יצמחו לי קרניים אם עשיתי את מה שמייחסים לי בשב"כ!

נסענו, עצרנו בתחנת-מישטרה. דני שניר נכנס לשם. יצאו אנשי השב"כ. לקחו אותי למלון.

חשבתי עדיין שמדובר במשימה באר"ל (איזור דרום-לבנון). לא הכנתי ככלל מה רוצים ממני. רמזו לי כל מיני רמזים. הסתובבו מסביבי. בהמשך הציעו לי לעבוד בשב"כ.

היו לי פרויקטורים בעיניים. אמרו לי שיביאו את אשתי. בוקר אחד אמרו לי: "שלחנו אוטו לכפר. והיא בדרך נהה. עוד מעט היא תגיע לברה. אם לא תורה – נכניס אותה לחדר ונפשיט אותה לפני כולם."

נאמת. כ"ף באותו יום. מכניסים לי אותה לחדר. חשבת: הכל אמת. (בני-מישפחתו משלימים את ה

סיפור: באותו היום טילפנו אליהם מהשב"כ ויזמו במפתיע ביקור. בד"ר-כלל באה היוזמה לביקורים בימי-החקירות מצד בני-המישפ"ח. חוקרי-השב"כ דרשו שהאשה תגיע ללא ליווי של אחד מבני-המשפחה או בליווי של אחד מנכבי ד"העדה.

אחרי משאומתן הגיעו לפשרה

אני מבין מדוע השתנה מצבי בשבועות האחרונים. אחרי שבוע שנים שאף אחד לא האמין לי. כן. אני יודע: אף אחד לא האמין לי במשך התקופה הזאת. אני מסכים שכל זה השתנה בגלל התיקשות.

אני עלול לשכת פה עוד שנה, שני תיים ואני מפחד.

ודאי שיש לי מה להגיד. אני מבין גם שהמישפחה רוצה את טובתי. בכך שרוצים את שיתוף-הפעולה שלי.

בטח שמפריע לי כל מה שמפריע סמים עליי.

אם אני הומו-סכסואל בחיך ול-בן-דודו אמר ביום השבת אחר-ה

יס, ציצים ומנוחה

ההתחיל ביום שישי בנוקד וכיום (4.1.80). בא סגן-אלוף דני שניר ואמר לי: "קרה משהו. צריך לנסוע לקריית-שמרונה."

נפסו עם סגן-אלוף יורם המיזרחי ורביסרן סעד חראד. אשמח לראות את יוסי גינוסר יושב בכלא!

רדוף פחדים

הפחד שלט בשלושת הימים שבהם יצרתי קשר אמצעי ובלתי-אמצעי עם האסיר העומד במוקד מה שכונה לפני כמה שבועות ברשה ביטחונית חדשה. עיזאת נפסו.

שמו של נפסו והפרשה הקרויה על שמו עלו לכותרות רק בשבועות האחרונים. אולם עבדו התחילה המרשה ב-4 בינואר 1980. יום שישי השכם בבוקר. עת נלקח מביתו – כביכול למשימה-צבאית – ומצא עצמו מנהל מאבק ממושך. עד לאחורונה חסר-תיקווה.

נפסו נעצר בעיקבות מעצרו של ערבי בשם אבויקאס. יומיים לפני כן. אבויקאס שעבר טיפול בידי אנשי-השב"כ. הודה בכל מה ששמו בפיו ועירבב בין היתר את שמו של נפסו.

את נפסו הכיר מכפר-שובה: אבויקאס היה אז מוכתר הכפר. ואילו נפסו הועבר מתפקידו כקצין-קישור של יחידה בדרום-לבנון ומונה למפקד באיזור. נפסו שירת כשלושה חודשים בלבד. שלושה חודשים שעיצבו את שבע השנים הבאות בחייו: שבע שנים של חקירות, מאבקים מישפטיים. עד שהגיע לנחלה. ושוכן בכלא-צבאי במרכז-הארץ.

כעת הוא זוכה יחסית. ביחס של כבוד ותנאים משופרים. אחרי מה שעבר. הוא יודע להעריך זאת.

מקורביו סיפרו לי שפחד שיעבירוהו לכלא אזרחי שם ירצה את עונשו בין רוצחים ומושעים מסוכנים. וזכה להכיר את תופעות-הלוואי והווי של הכלא. פחד זה רודף אותו.

מובן שהוא רדוף גם פחדים וטרואומות נוספים. שהוטבעו בו בעת שבע השנים האחרונות.

לכן פחד נפסו ליצור עימי קשר בלתי-אמצעי. אם כי הכיר בחשיבות העניין עבורו ועבור מישפחתו.

ביום החמישי השישי והשבת נעשו נסיונות מתישים מצד מקורביו לשכנע אותו שראיית-העולם שלו מעוותת. ושמחוץ ל"בית-הכלא יש עולם בעל מושגים שונים שבו המפקד אינו סגנו של האלוהים.

נפסו רצה-רצה. אך שב וחשב נפחד. על התנאים המידיים שלו. לכן בימי שישי-שבת התקיים הקשר בינינו בטלפון. בעזרת צד שלישי. אם כי בנוכחותי. התערבותי וטווח-שמיעתי.

ביום הראשון. בשעת-בוקר מאוחרת. נוצר הקשר הישיר בינינו. נפסו. כך התרשמתי בימים אלה. שרוי במתח רב. אפילו נוטה להתרגז. אם כי מתחרט על כך אחריו. מרבה להתלבט. מקווה. מפחד.

האשה שאיתו

איך השפיעה על נפסו ומישפחתו החלטתה של סיהאם. אשתו הטרשה אז. להתגרש ממנו?

התשובה הרישמית היא: "כך היא החליטה. עם מתן פסק-הדין (18 שנים מאסר). אנחנו לא מתערבים בהחלטה."

בעת השיחות שניהלתי עם נפסו ובני-מישפחתו נודע לי הסיפור הבא מפיהם: כשנעצר נפסו. היו סיהאם ונפסו בתחילת חייהם הנישואין שלהם. בני-מישפחתו של נפסו עשו אסיפה מישפחתית. והחליטו שאין לשתף את סיהאם הצעירה בטרדות הכלכליות הכרוכות במישפטו הצפוי.

סיהאם עבדה אז בסופרמרקט. והוחלט שהיא תחסוך את מש-כורתה. לפתע. בעיצומו של המישפט. נודע לנפסו העצור שאשתו קנתה מכונית. מבלי להיוועץ עימו. נפסו הנועם טילפן אליה מה-כלא והודיע לה שברצונו לנתק עימה כל קשר.

בני-המישפחה. וגם גורמים חיצוניים. ניסו לעשות שלום-בית. הרוחות נרגעו. אם כי היחסים נותרו מתוחים.

לכן. כשהודיעה סיהאם על כוונתה להתגרש מבעלה. שהפך מעציר לאסיר. לא הופתע איש. גם לא ברור מי התגרש ממני. לנפסו יש כיום קשר עם אשה אחרת. ואף מדברים שם על חיים חדשים ומשוקמים.

אז לקחו אותי לבית-סוהר. אחר-כך התחילו החקירות. כל שעי-תיים הוחלפו החוקרים. היו עשרה. שנים-עשר בכל פעם.

אחרי יום של חקירות ללא הפסקה היו מעמידים אותי בקור (בחדש ינו-אר. 1980) עם תחתונים. במשך הלילה. ואחר-כך ללא שינה. שוב אותן החקירות. כל הזמן אותן השאלות. היו מכניסים אותי פעם למיקלחת חמה ואחר-כך – למיקלחת קרה. כל הזמן